

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-316/24 P

**Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)
proti
Evropski komisiji**

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 18. decembra 2025

„Pritožba – Kmetijstvo – Fitofarmacevtska sredstva – Člen 4 – Uredba (ES) št. 1107/2009 – Izvedbena uredba (EU) 2021/2049 – Obnovitev odobritve aktivne snovi ‚cipermetrin‘ – Zahteva za notranjo revizijo – Uredba (ES) št. 1367/2006 – Člen 10(1) – Sklep o zavrnitvi zahteve – Ocena in obvladovanje tveganja – Opredelitev kritičnih področij, ki vzbujajo zaskrbljenost – Realni pogoji uporabe – Previdnostno načelo“

1. *Okolje – Aarhuška konvencija – Uporaba za institucije Unije – Možnost nevladnih organizacij, da zahtevajo notranjo revizijo okoljskih upravnih aktov – Upravni akt, katerega predmet je obnovitev odobritve aktivne snovi – Predmet revizije – Ponovna ocena odobritve (Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1367/2006, člen 10(1))*

(Glej točko 80.)

2. *Okolje – Aarhuška konvencija – Uporaba za institucije Unije – Možnost nevladnih organizacij, da zahtevajo notranjo revizijo okoljskih upravnih aktov – Natančnost razlogov za revizijo – Nujnost navedbe elementov, ki bi lahko vzbudili dvome o utemeljenosti zadevnega akta (Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1367/2006, člen 10(1))*

(Glej točko 82.)

3. *Kmetijstvo – Približevanje zakonodaj – Dajanje fitofarmacevtskih sredstev v promet – Uredba št. 1107/2009 – Odobritev aktivne snovi – Ocena tveganja – Merila – Upoštevanje tako osnutka poročila države članice poročevalke o oceni obnovitve kot tudi sklepa Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) – Obveznost Komisije, da v vseh točkah sledi tema dokumentoma – Neobstoj – Možnost odstopanja od ocene tveganja, v kateri je opredeljeno kritično področje, ki vzbuja zaskrbljenost – Pogoji (Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1107/2009, členi 4(2) in (3), 11(1) in (2), 12(2), 13(1), 14(1) in Priloga II, točki 2 in 3)*

(Glej točke od 87 do 94 in 102.)

4. *Pritožba – Razlogi – Pomanjkljiva obrazložitev – Obseg obveznosti obrazložitve – Obveznost Splošnega sodišča, da jasno in nedvoumno navede svoje razlogovanje – Kršitev – Razveljavitev izpodbijane sodbe*
(člen 256(1), drugi pododstavek, PDEU; Statut Sodišča, člena 36 in 53, prvi odstavek; Poslovnik Splošnega sodišča, člen 117(m))

(Glej točke 98, 107, 114, 120, 123, 200, 317 in 318.)

5. *Kmetijstvo – Približevanje zakonodaj – Dajanje fitofarmaceutskih sredstev v promet – Uredba št. 1107/2009 – Odobritev aktivne snovi – Ocena tveganja – Merila – Preučitev ene ali več reprezentativnih uporab vsaj enega fitofarmaceutskega sredstva, ki vsebuje to aktivno snov – Obseg – Opredelitev kritičnih področij, ki vzbujajo zaskrbljenost, s strani Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) – Odobritev, za katero veljajo pogoji ali omejitve – Obveznost Komisije, da dokaže učinkovitost blažilnih ukrepov*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1107/2009, členi 4(2) in (3), 6, 14(1), 20(1)(a) ter 24)

(Glej točke od 170 do 172, 178, 179 in 319.)

6. *Kmetijstvo – Približevanje zakonodaj – Dajanje fitofarmaceutskih sredstev v promet – Uredba št. 1107/2009 – Odobritev aktivne snovi – Ocena tveganja – Merila – Obveznost pristojnega organa, da upošteva škodljive učinke endokrinih motilcev aktivne snovi v sredstvu – Upoštevanje upoštevnih in zanesljivih znanstvenih ali tehničnih spoznanj, ki so na voljo ob preučitvi – Spoštovanje previdnostnega načela*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1107/2009, člena 4(1), drugi pododstavek, in (3) ter 7(1) in Priloga II, točka 3.6.5)

(Glej točke od 204 do 207.)

7. *Kmetijstvo – Približevanje zakonodaj – Dajanje fitofarmaceutskih sredstev v promet – Uredba št. 1107/2009 – Odobritev aktivne snovi – Vloga za odobritev – Aktivna snov, sestavljena iz mešanice izomerov – Obveznost navedbe razmerja ali obsega razmerja vsebnosti izomerov in relativne biološke aktivnosti vsakega izomera – Opredelitev teh informacij kot dodatnih informacij potrditvene narave – Nedopustnost*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1107/2009, člen 6(f); Uredba Komisije št. 283/2013, Priloga, del A, točka 1.9, četrti odstavek)

(Glej točki 231 in 237.)

8. *Kmetijstvo – Približevanje zakonodaj – Dajanje fitofarmaceutskih sredstev v promet – Uredba št. 1107/2009 – Odobritev aktivne snovi – Ocena tveganja – Merila – Ocena ene ali več reprezentativnih uporab vsaj enega fitofarmaceutskega sredstva, ki vsebuje to aktivno snov – Prisotnost fitofarmaceutskega sredstva, ki vsebuje navedeno snov, na trgu – Nevplivanje*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1107/2009, členi 4, od (1) do (3) in (5), 14(1) in 29(1))

(Glej točke od 279 do 285 in od 295 do 298.)

9. *Kmetijstvo – Približevanje zakonodaj – Dajanje fitofarmaceutskih sredstev v promet – Uredba št. 1107/2009 – Odobritev aktivne snovi – Ocena tveganja – Merila – Ocena ene ali več reprezentativnih uporab vsaj enega fitofarmaceutskega sredstva, ki vsebuje to aktivno snov – Upoštevanje učinkov, ki jih povzroča interakcija med navedeno aktivno snovjo in drugimi sestavinami sredstva*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1107/2009, členi 4, od (1) do (3) in (5), 13, 14(1) in 29(1))

(Glej točko 301.)

10. *Kmetijstvo – Približevanje zakonodaj – Dajanje fitofarmaceutskih sredstev v promet – Uredba št. 1107/2009 – Registracija za dajanje fitofarmaceutskih sredstev v promet – Pogoji – Neobstoj takojšnjega ali zapoznelega škodljivega vpliva na zdravje ljudi – Oprostitev obveznosti izvedbe testov rakotvornosti in dolgoročne toksičnosti sredstev – Neobstoj*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1107/2009, člena 4(3)(b) ter 29(1)(e) in (2))

(Glej točko 302.)

Povzetek

Sodišče je s sodbo delno razveljavilo sodbo Splošnega sodišča v zadevi PAN Europe/Komisija, s katero je to zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti sklepa Evropske komisije¹ z dne 23. junija 2022, s katerim je bila zavrnjena zahteva za notranjo revizijo Izvedbene uredbe 2021/2049² o obnovitvi odobritve aktivne snovi „cipermetrin“. Ker je Sodišče ugotovilo, da stanje postopka to dovoljuje, je o sporu odločilo in sklep Komisije razglasilo za delno ničn.

Cipermetrin je insekticid, ki se uporablja v Evropski uniji in katerega uporaba v fitofarmaceutskih sredstvih je bila registrirana leta 2005.

Evropska agencija za varnost hrane (EFSA) je v okviru postopka obnovitve odobritve cipermetrina v sklepu iz leta 2018 v zvezi s to aktivno snovjo opredelila štiri kritična področja, ki vzbujajo zaskrbljenost. Nato je septembra 2019 na predlog Komisije objavila izjavo o ukrepih za zmanjšanje tveganj za cipermetrin.

Po tej oceni tveganja je Komisija 24. novembra 2021 sprejela Izvedbeno uredbo 2021/2049, s katero je obnovila odobritev cipermetrina, skupaj z vrsto posebnih določb.

¹ Sodba z dne 21. februarja 2024, PAN Europe/Komisija (T-536/22, EU:T:2024:98, v nadaljevanju: izpodbijana sodba).

² Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/2049 z dne 24. novembra 2021 o obnovitvi odobritve aktivne snovi cipermetrin kot kandidatke za zamenjavo skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011 (UL 2021, L 420, str. 6).

Pritožnica, okoljevarstvena organizacija Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), je januarja 2022 Komisiji poslala zahtevek za notranjo revizijo³ Izvedbene uredbe 2021/2049. Sklicevala se je na kršitev previdnostnega načela in obveznosti Unije, da zagotovi visoko raven varstva zdravja ljudi in varovanja okolja. Komisija je ta zahtevek zavrnila.

Ker je Splošno sodišče tožbo organizacije PAN Europe zoper sporni sklep zavrnilo, je ta zoper njegovo sodbo vložila pritožbo.

Presoja Sodišča

Na prvem mestu, Sodišče je menilo, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, izkrivilo dokaze in napačno uporabilo pravo pri presoji kritičnega področja, ki vzbuja zaskrbljenost, glede neobstoja informacij o reprezentativnosti uporabljenih serij in tistega glede visokega tveganja za neciljne členonožce.

Sodišče je najprej ugotovilo, da mora Komisija, kadar mora odločiti o zahtevi za obnovitev odobritve aktivne snovi, oceno tveganja opraviti ob upoštevanju tako osnutka poročila o oceni obnovitve odobritve (v nadaljevanju: POOO), ki ga je pripravila država članica poročevalka (v nadaljevanju: DČP), kot tudi sklepa, ki ga je sprejela agencija EFSA. V primeru razhajanj med ocenama DČP in agencije EFSA mora Komisija, ki ima široko diskrecijsko pravico, opraviti zapletene znanstvene in tehnične presoje. Zato mora biti nadzor sodišča Unije omejen na preverjanje spoštovanja postopkovnih pravil, pravilnosti ugotovljenega dejanskega stanja, neobstoja očitne napake pri presoji ali zlorabe pooblastil ali neobstoja kršitve obveznosti obrazložitve.

Pri izvajanju tega nadzora mora Splošno sodišče svojo odločbo obrazložiti tako, da je jasno in nedvoumno razvidno njegovo razlogovanje, tako da se lahko zadevne osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejete odločbe in da lahko Sodišče opravi sodni nadzor.

V obravnavanem primeru pa je Sodišče ugotovilo, prvič, da Splošno sodišče ni zadostno obrazložilo zavrnitve trditev pritožnice, s katerimi je izpodbijala analizo Komisije v zvezi s kritičnim področjem, ki vzbuja zaskrbljenost in ki ga je EFSA opredelila v zvezi z neobstojem informacij o sestavi serij pesticidov, uporabljenih v ekotoksikoloških študijah, ki so jih predložili vlagatelji vloge za odobritev.

Sodišče je na eni strani poudarilo, da je na podlagi dejstva, da je DČP potrdila, da je bilo na podlagi več nadzorov enakovrednosti, opravljenih v okviru osnutka POOO, mogoče ugotoviti enakovrednost med tehničnim materialom, uporabljenim v okviru prve odobritve, in tehničnim materialom, uporabljenim v postopku obnovitve, ter da je pomanjkanje podatkov mogoče odpraviti bodisi na območni ali državni ravni bodisi ob naslednji obnovitvi, Splošno sodišče ni navedlo razlogov, zaradi katerih je bilo treba dati prednost stališču DČP pred stališčem agencije EFSA, niti ni opredelilo ukrepov za zmanjšanje tveganja, ki bi Komisiji omogočili, da odstopi od ocene tveganja, s katero bi bilo opredeljeno kritično področje, ki vzbuja zaskrbljenost.

³ Na podlagi člena 10(1) Uredbe (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264, str. 13), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2021/1767 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 2021 (UL 2021, L 356, str. 1).

Na drugi strani je Sodišče menilo, da sta pri presoji Splošnega sodišča v zvezi s pomanjkanjem podatkov o nečistočah materiala in njihovi morebitni genotoksičnosti podana nezadostna obrazložitev in izkrivljenje dokazov.

V zvezi s tem je Sodišče najprej poudarilo, da mora Splošno sodišče preveriti, ali je Komisija izpolnila svojo obveznost skrbne in nepristranske preučitve elementov obravnavanega primera in ali je na podlagi spisa svojo trditev, da je EFSA „potrdila“, da se s toksikološkega vidika nobena nečistoča, razen heksana, ne šteje za pomembno, lahko podkrepila vsaj z navedbo študije ali natančno določenega dokumenta, ki ga je pripravila EFSA in ki je lahko predmet sodnega nadzora.

V teh okoliščinah se Splošno sodišče ne bi smelo zadovoljiti s tem, da se je strinjalo s presojo Komisije iz spornega sklepa, v skladu s katero je zvišanje minimalne ravni čistosti aktivne snovi glede na izbrano novo specifikacijo pomenilo nižje ravni nečistoč v primerjavi s položajem, ki je obstajal ob prvi odobritvi aktivne snovi.

Nazadnje, Splošno sodišče s tem, da se je oprlo na okoliščino, da se je genotoksičnost cipermetrina v sklepu agencije EFSA štela za malo verjetno, ni pravno zadostno odgovorilo na trditve pritožnice, ki so se nanašale na genotoksični potencial nečistoč.

Sodišče je iz vseh teh preudarkov sklepalo, da presoja, ki jo je Splošno sodišče opravilo glede sorazmernosti ukrepov za zmanjšanje tveganja, ki jih je sprejela Komisija, ni utemeljena.

Drugič, glede kritičnega področja, ki vzbuja zaskrbljenosti, v zvezi z visokim tveganjem za neciljne členonožce, je Sodišče navedlo, da je mogoče aktivno snov odobriti ali obnoviti njeno odobritev le, če se ugotovi, da vsaj ena reprezentativna uporaba fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje to snov, v realnih pogojih uporabe nima škodljivega vpliva na zdravje ljudi ali živali in nima nesprejemljivega vpliva na okolje. Enako velja, kadar za obnovitev odobritve aktivne snovi veljajo pogoji ali omejitve ali kadar je, kot v obravnavani zadevi, predvidena zamenjava te aktivne snovi.

Vendar iz izpodbijane sodbe ni razvidno, da je Splošno sodišče preverilo, ali se je Komisija za obnovitev odobritve cipermetrina dejansko prepričala, da je bila taka varna uporaba dokazana v realnih pogojih uporabe, da bi se dosegla raven zmanjšanja tveganja, ki se zahteva za neciljne členonožce.

Poleg tega je Splošno sodišče sledilo stališču Komisije, da morajo v končni fazi države članice pri registraciji fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo cipermetrin, preveriti realnost in izvedljivost ukrepov za zmanjšanje tveganja, ki jih je sprejela. Komisija pa mora, kadar se v okviru obvladovanja tveganja zatrjuje, da je bila „varna“ uporaba fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje zadevno aktivno snov, opredeljena kot uporaba, ki omogoča doseganje predvidene ravni zmanjšanja tveganja, preveriti, ali ta uporaba realno izpolnjuje merila iz člena 4, od (1) do (3), Uredbe št. 1107/2009.

Zato je Sodišče menilo, da je Splošno sodišče v sodbi napačno uporabilo pravo, ker je napačno zavrnilo trditve pritožnice, s katerimi je izpodbijala ugotovitev Komisije, da je bila v Stalnem odboru ugotovljena „varna“ uporaba.

Na drugem mestu, Sodišče je razsodilo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je ocenilo, da druga zahteva za potrditvene informacije o toksičnosti izomerov ne pomeni zlorabe.

Splošno sodišče je s tem, da je trditev pritožnice, da je bila s to drugo zahtevo kršena zahteva iz točke 1.9, četrti odstavek, dela A Priloge k Uredbi št. 283/2013,⁴ razglasilo za nedopustno, ker je bila podana šele v fazi replike, čeprav jo je pritožnica izrecno navedla v zahtevku za notranjo revizijo in ničnostni tožbi, izkrivilo trditve pritožnice.

Sodišče je poudarilo, da to izkrivljanje samo po sebi ne zadostuje za razveljavitev izpodbijane sodbe, ker je Splošno sodišče vsekakor vsebinsko preučilo to trditev in jo zavrnilo z obrazložitvijo, da so bili izomeri dejansko upoštevani, vendar je EFSA menila, da mora razpolagati z natančnejšimi informacijami, in ugotovila vrzel v podatkih.

Vendar na podlagi obrazložitve, ki jo je sprejelo Splošno sodišče, ni mogoče razumeti, kako je bilo z njo dejansko odgovorjeno na trditev pritožnice.

Ker je cipermetrin mešanica osmih izomerov, bi morala dokumentacija, ki so jo predložili vlagatelji vlog za obnovitev njegove odobritve, vsebovati informacije iz točke 1.9, četrti odstavek, dela A Priloge k Uredbi št. 283/2013, in sicer razmerje ali obseg razmerja vsebnosti izomerov in relativno biološko aktivnost vsakega izomera.

V obravnavanem primeru ni bilo dokazano, da so bili ti podatki navedeni v dokumentaciji, ki so jo predložili vlagatelji vlog za obnovitev odobritve cipermetrina. Zato je Splošno sodišče napačno presodilo, da je Komisija te informacije utemeljeno štela zgolj za „dodatne informacije potrditvene narave“ v smislu člena 6(f) Uredbe št. 1107/2009.

Na tretjem mestu, Sodišče je ocenilo, da je Splošno sodišče napačno štelo, da pritožnica ni vzbudila „verjetnega dvoma“ o zakonitosti spornega sklepa, ker ni bila opravljena ocena dolgoročne toksičnosti reprezentativne uporabe, ki jo je predložil vlagatelj vloge za obnovitev odobritve cipermetrina.

Sodišče je najprej navedlo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je razsodilo, da ni namen člena 4(5) Uredbe št. 1107/2009, da se zahteve iz odstavkov od 1 do 3 člena 4 navedene uredbe razširijo na fitofarmacevtska sredstva v eni ali več reprezentativnih uporabah. Vendar je menilo, da taka kršitev ne more povzročiti razveljavitve te sodbe. V obravnavanem primeru je namreč Splošno sodišče pravilno presodilo, da Komisija ne more odobriti ali obnoviti odobritve aktivne snovi, če je edino fitofarmacevtsko sredstvo, ki jo vsebuje, dolgoročno toksično.

Sodišče je nato ugotovilo, da presoje Splošnega sodišča temeljijo na domnevi, da je bila dolgoročna toksičnost ocenjena. Za zagotovitev spoštovanja previdnostnega načela pa ni mogoče domnevati, da fitofarmacevtsko sredstvo ni škodljivo.

V teh okoliščinah je Sodišče menilo, da Splošno sodišče, ni moglo – ne da bi v sodbi napačno uporabilo pravo – šteti, da je Komisija iz tega, da DČP in agencija EFSA nista preučili dolgoročne toksičnosti fitofarmacevtskega sredstva v eni ali več njegovih reprezentativnih uporabah, lahko sklepala, da to fitofarmacevtsko sredstvo nikakor ni problematično. Nasprotno, prepričati bi se moralo, da je Komisija v okviru postopka obnovitve odobritve cipermetrina preverila, ali je bilo dejansko „izkazano“, da vsaj ena od reprezentativnih uporab fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje to aktivno snov, ni dolgoročno toksična. Sodišče je v zvezi s tem pojasnilo, da dejstvo, da so fitofarmacevtska sredstva že prisotna na trgu, ne vpliva na obveznost, ki jo ima Komisija na podlagi člena 4(5) Uredbe št. 1107/2009.

⁴ Uredba Komisije (EU) št. 283/2013 z dne 1. marca 2013 o določitvi zahtevanih podatkov o aktivnih snoveh v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet (UL 2013, L 93, str. 1)

Poleg tega iz nobenega elementa iz spisa ne izhaja, da je Splošno sodišče ob spoštovanju zaupnosti zvezka 4 dokumentacije za oceno, ki jo je pripravila DČP, zahtevalo dostop do nje, da bi s potrebno strogostjo preverilo resničnost trditev Komisije, da naj bi bila ocenjena dolgoročna toksičnost vsaj ene reprezentativne rabe.

Nazadnje, z razlogom, ki ga je Splošno sodišče sprejelo in ki se nanaša na to, da so bili za vsako sestavino reprezentativne rabe fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje zadevno aktivno snov, na podlagi Uredbe REACH⁵ in Uredbe št. 1272/2008⁶ pripravljeni varnostni listi, ni podan odgovor na trditev pritožnice, v skladu s katero na podlagi ločenega ocenjevanja vsake od sestavin ni mogoče presoditi celotne toksičnosti, ki izhaja iz njihove interakcije. Za zagotovitev spoštovanja meril iz člena 4(3) Uredbe št. 1107/2009 je namreč treba upoštevati učinke, ki jih povzroči interakcija med zadevno aktivno snovjo in drugimi sestavinami sredstva. Poleg tega so za oceno dolgoročne toksičnosti potrebni posebni preskusi, ki omogočajo izključitev tveganja take toksičnosti.

Glede na navedeno je Sodišče razveljavilo sodbo Splošnega sodišča v delu, v katerem so bile zavrnjene trditve pritožnice, ki so se nanašale na:

- pomanjkanje informacij o reprezentativnosti uporabljenih serij pesticidov,
- nerealnost ukrepov za zmanjšanje tveganja za neciljne členonožce na območjih zunaj polja,
- to, da druga prošnja za potrditvene informacije o toksičnosti izomerov pomeni zlorabo, in
- to, da ni bila izvedena preučitev dolgoročne toksičnosti reprezentativne uporabe fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje cipermetrin, predložena s strani vlagateljv vloge za obnovitev odobritve te aktivne snovi.

Ker je Sodišče ugotovilo, da stanje postopka to dovoljuje, je odločilo o sporu in sklep Komisije z dne 23. junija 2022 razglasilo za ničen v delu, v katerem je v njem:

- ugotovljeno, da je bila dokazana reprezentativnost serij pesticidov, uporabljenih za oceno cipermetrina,
- utemeljena obnovitev odobritve cipermetrina na podlagi ukrepa za zmanjšanje tveganja za neciljne členonožce na območjih zunaj polja, za katerega ni bilo dokazano, da je realen,
- stališče, da druga zahteva Komisije za dodatne informacije potrditvene narave, ki jo je Komisija poslala vlagateljem vloge za obnovitev odobritve cipermetrina, ne pomeni zlorabe, in
- ugotovljeno, da reprezentativna uporaba fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje cipermetrin, predložena s strani vlagateljv vloge za obnovitev odobritve te aktivne snovi, ni dolgoročno toksična.

⁵ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 2006, 3L 396, str. 1).

⁶ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1967/2006 (UL 2008, L 353, str. 1).